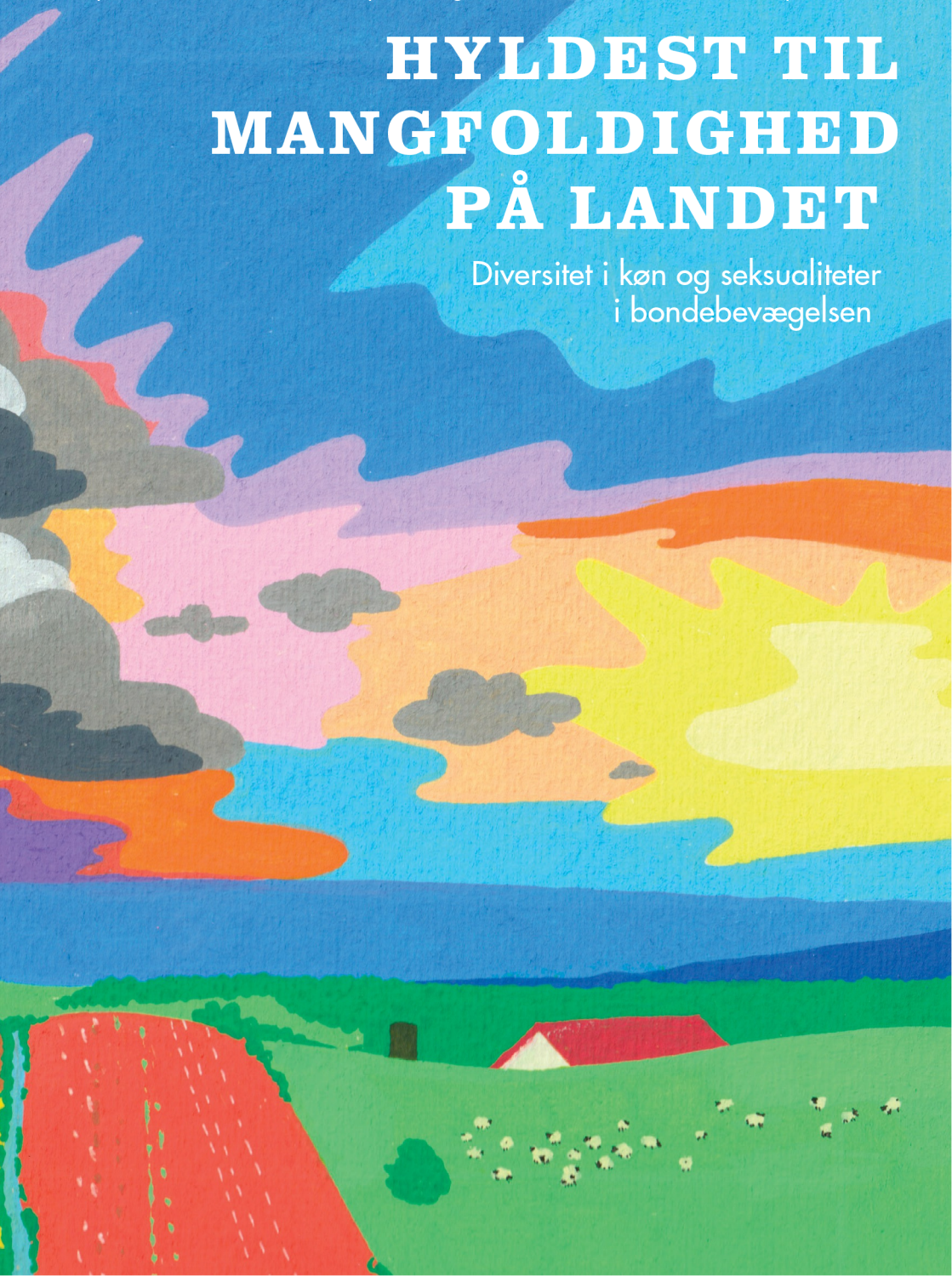

European Coordination Via Campesina - gennem Frie Bønder Levende Land præsenterer

HYLDEST TIL MANGFOLDIGHED PÅ LANDET

Diversitet i køn og seksualiteter
i bondebevægelsen

Hyldest til mangfoldighed på landet

Originalt udgivet juni 2021

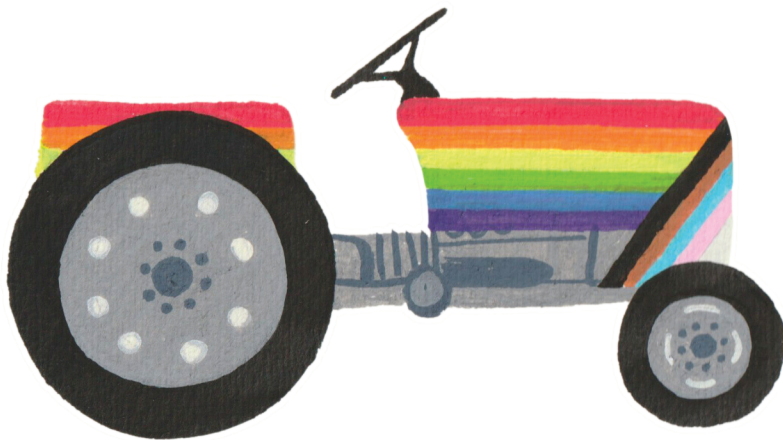
Udgivet på dansk februar 2026

I 2015 indledte European Coordination Via Campesina en dialog om mangfoldighed af køn og seksualitet i landområder og i bondebevægelsen som led i vores kamp for lighed og retfærdighed i Europa og andre steder. Vi er nu stolte af at kunne præsentere denne publikation, som vi håber vil inspirere bevægelsen og samfundet i bredere forstand og styrke vores fælles kamp for systemisk forandring.

Livet på landet er ofte hårdt - fyldt med ofre, overvældende regler og social isolation. Det bliver endnu hårdere af at være homoseksuel, transkønnet, biseksuel, queer eller have en anden køns- eller seksuel identitet uden for cis-heteropatriarkatet. En dybt rodfæstet frygt for social fordømmelse, afvisning, aggression og mord får os til at tie. En lammende følelse og manglen på rollemodeller, fører til internaliseret skam, deseksualisering, fremmedgørelse og ensomhed, som ofte kulminerer i en udvandring fra landdistrikterne.

På trods af dette kan vi ikke holde os væk, når landet kalder på os. Ofte er det at være bonde, jordbruger eller person der bor på landet, en del af vores identitet på samme måde som at tilhøre LGBTQIA+-samfundet. Denne samling af vidnesbyrd viser, at vi i vores bestræbelser på inklusion og accept kan skabe nye sociale strukturer, hvor vi kan være hele mennesker, udtrykke vores følelser og oplevelser, spille en social rolle og brødføde vores samfund.

Denne publikation opfordrer os til at gribe til organiseret handling - at tilføje farve til bøndernes kamp, bryde med traditionelle landlige stereotyper, omfavne et inkluderende sprog og anerkende, at naturen i sig selv er mangfoldig og queer, og at disse perspektiver skal spille en central politisk rolle i omdannelsen af madsystemet.

Det er på tide, at vi taler højt om den medskyldige tavshed omkring LGBTQIA+-fobi, der er normaliseret i sociale relationer, også inden for vores bevægelse. Den konservative tankegang i mange landdistrikter har vist, at vores bevægelse er nødt til at gå sammen og løfte alle minoriteter på landet i stedet for at skabe flere splittelser i vores allerede marginaliserede samfund.

Det er på tide at forstå vores forskellige identiteter som politiske identiteter. Vi er stolte af at være dem, vi er, og af at dele værdien af vores erfaringer med bondebevægelsen og det bredere samfund!

Gennem forskellige vidnesbyrd fra Europa og andre steder løfter vi i denne udgivelse vores stemmer i fællesskab, for at indtage vores plads: på markerne, på gårdene, i familierne og i landdistrikterne, for at kæmpe for MADSUVERÆNITET MED MANGFOLDIGHED!

European Coordination Via Campesina

Oversætterernes bemærkninger

For at fremme og forsvare mangfoldighed må vi også tale og skrive om mangfoldighed på en respektfuld og inkluderende måde. Interviewene og vidnesbyrdene i denne publikation fortæller historierne om nonbinære, trans- og queer-personer fra forskellige kulturer og sprog. Før publikationen blev oversat til dansk, blev den oversat til engelsk fra forskellige sprog. Denne proces har rejst forskellige spørgsmål om, hvordan man kan inkludere alle og respektere forfatternes sproglige valg, især når forskellige sprog kender mennesker på forskellige måder. Denne bemærkning fra os, der har oversat udgivelsen fra engelsk til dansk, har til formål at vise særlige forhold og udfordringer ved oversættelse og inkluderende sprogbrug, og er skrevet af de tre oversættere, med udgangspunkt i refleksionerne fra de oprindelige oversættere fra bogens oprindelige udgivelse i 2021.

Det danske sprog er kønnet, med ord for mange erhverv typisk sprogligt knyttet til et køn, ligesom i tilfældet med "landmand". Selvom flere kvindelige og nonbinære personer har taget betegnelsen "landmand" til sig, har vi valgt primært at bruge termene "jordbruger" og "bonde", alt efter hvad der er mest nært den originale tekst, for at undgå unødige kønnetheder i sproget.

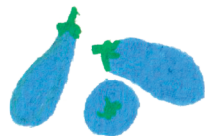
Det sprog, vi bruger til at beskrive vores virkelighed, er med til at forme os og vores syn på verden. De ord, vi bruger, har konkrete konsekvenser, ikke kun med hensyn til køn, men også i en bredere forstand. Med denne forståelse er denne publikation blevet skrevet, oversat og udgivet. Vi har forsøgt at inkludere de nuancer, der er knyttet til identitet og inklusion i oversættelsen af hvert bidrag for at forsøge at afspejle det samlede budskab af publikationen og for at understrege, at kønsidentitet ikke er binær eller fast og ikke kan antages.

Forfatterne og oversætterne håber, at denne vision vil gøre det muligt for læseren at stoppe op og tænke over kønsrepræsentationen i sproget og fremme en mere inkluderende og bevidst tilgang til sprogbrug, især i landdistrikterne og i kampen for madsuverænitet.

Sophia Straarup, Nynne Wagner,
Caroline Mahler Lundsteen

Nogle begrebsforklaringer, som kan være behjælpelige for læseren

* Vores begrebsliste her er dels oversat fra den originale udgivelse⁽¹⁾, mens vi også har brugt LGBT+ Danmarks Ordbog for at præcisere eller uddybe visse begreber.

Biologisk køn: De biologiske variationer i kroppen, som samlet udgør de to traditionelle køn mand og kvinde. Begrebet henviser typisk til kromosom-sammensætning samt de ydre og indre køns karakteristika (hormoner, penis, bryster, vagina, livmoder mv.).

Kønsidentitet: Det eller de køn, en person identificerer sig med og er. Det kan både være det køn, personen blev tildelt ved fødslen, eller ikke.

Kønsudtryk: Ens ydre måde at vise sin kønsidentitet på, gennem eksempelvis gennem frisure, påklædning og adfærd.

Seksuel orientering: Hver persons evne til dyb følelsesmæssig, hengivenhed og seksuel tiltrækning til, samt intime og seksuelle forhold til, individer af et andet køn, samme køn eller mere end ét køn.

BIPOC: Er en engelsk forkortelse der står for: "Black, Indigenous, and people of color"

(S)eksil: I den specifikke kontekst, ordet optræder i teksten, forstår vi det som henvisende til det, at være nødsaget til at flytte væk fra landdistrikterne (eksil), som resultat af diskrimination på baggrund af seksualitet (s).

Nonbinær: Fællesbetegnelse for personer, hvis kønsidentitet ikke repræsenteres af "mand" eller "kvinde" (det binære kønssystem). En nonbinær person kan identificere sig med nogle aspekter af binære identiteter, mens andre fuldstændigt afviser dem.

Ciskønnet: En person, hvis kønsidentitet og -udtryk matcher det køn, der blev tildelt ved fødslen.

¹ Adapted from the European Commission's publication on "Legal gender recognition in the EU", June 2020, which can be found at: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/legal_gender_recognition_in_the_eu_the_journeys_of_trans_people_towards_full_equality_sept_en.pdf

LGBTIQ+:

- **Lesbisk:** Betegner homoseksuelle kvinder, dvs. kvinder, der er seksuelt tiltrukket af andre kvinder.
- **Gay:** Betegner, på engelsk, homoseksuelle mænd, dvs. mænd, der er seksuelt tiltrukket af andre mænd. På dansk oversættes det til bøsse. Ikke alle homoseksuelle mænd bruger ordet bøsse til at beskrive deres seksuelle orientering. Nogle foretrækker at bruge ord som homoseksuel, homo, gay eller queer.
- **Biseksuel:** Person, som er seksuelt - og evt. romantisk og/eller følelsesmæssigt - tiltrukket af personer af mere end ét køn
- **Trans eller transkønnet:** Fællesbetegnelse om personer, hvis kønsidentitet i større eller mindre grad ikke er i overensstemmelse med det køn, de blev tildelt ved fødslen.
- **Intersex eller interkønnet:** Fællesbetegnelse for det spektrum af variationer af køns karakteristika, der forekommer naturligt hos mennesker.
- **Queer og queerhed:** Fællesbetegnelse for personer, der ikke identificerer sig som heteroseksuelle eller ciskønnet. Bruges i stigende grad til at henvise til et spektrum af ikke-normative seksualiteter, kønsidentiteter og politik.
- **Aseksuel:** Person, som oplever ingen eller meget lidt seksuel tiltrækning til andre eller ikke instinktivt søger seksuelle aktiviteter.
- **+ eller *:** Andre kønsidentiteter og seksualiteter der ikke er defineret af ovenstående betegnelser.

Familiebrug: En udvidelse af begrebet

Da jeg voksede op i en landsby i Hessen (Tyskland) i 1950'erne, blev homoseksualitet stadig behandlet som en slags sygdom (selv efter Holocaust blev homoseksuelle mænd stadig straffet af loven indtil 1969, og paragraf 175 i den tyske straffelov blev først fjernet i 1994). Så for tiden forblev mine tilbøjeligheder hemmelige.

Studerenteroprøret i 1968 bød på et velkomment alternativ til det borgerlige liv. Jeg gik på universitetet, var en del af husbesættelser og boede i et bofællesskab med en kvindelig "kammerat". Inspireret af den spirende miljøbevægelse forlod jeg byen. Jeg arbejdede i skove og på planteskoler og boede i kollektiver på landet. Jeg så landbruget som et centralt element i fremtidens samfund.

På grundlaget af denne idé, overbeviste en nordmand mig om at drive økologisk landbrug på et stykke klippe- og skovområde på Norges sydkyst. Jeg havde en vision om at etablere et alternativt samfund. Men så begyndte virkeligheden at hale ind på mig: Vi havde tre børn, nabolaget var konservativt, om sommeren kom der mange hjælpere, og vintrene var ensomme.

Efter 14 år kom beslutningen og skilsmissen, som kostede mig min andel af gården. Landbruget blev igen mest af alt en samfundskritisk idé. Jeg studerede Antropologi og Udvikling, blev involveret i Norske bonde-og Småbrukarlag (NBS), en norsk bondeorganisation, hvor jeg organiserede udvekslinger med bondeorganisationer i Tanzania. Den vigtigste årsag til skilsmissen var dog en kvinde, som jeg nu har levet sammen med i over 20 år.

Stille accept

I mange lande er familien den eneste kilde til økonomisk og social sikkerhed. Norge er en velfærdsstat, der giver den enkelte større uafhængighed af familien og mere individuel sikkerhed

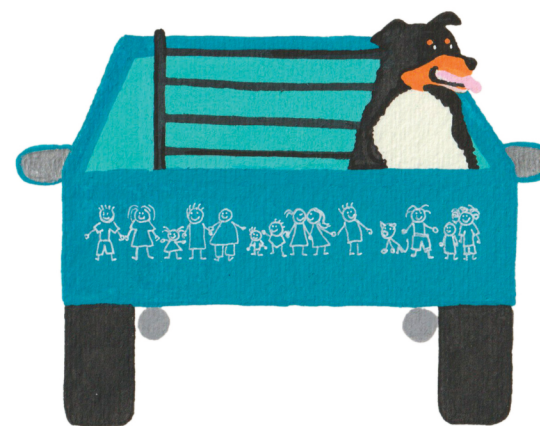
Demokrati er en tradition, og for nylig har regnbueflaget vejet side om side med det nationale flag mange steder. Pride-parader er blevet integreret som eksotiske shows i en sammenhæng, hvor "kernefamilien" stadig betragtes som normen.

Størstedelen af befolkningen bor i byer. I landdistrikterne forlades utallige gårde, men forbliver i familierne som sommerhuse. Der er homoseksuelle par, der driver gårde med succes. Homoseksuelle mennesker "tolereres" tavst; folk kan ikke lide at tale om følelser, forhold eller sex i Norge.

En politisk refleksion

Sociale strukturer er af stor betydning for vores arbejde i La Via Campesina. "Familiebrug" er en modvægt til industrielt landbrug. Definitionen af "familiebrug" varierer ifølge FAO; den bestemmes af kulturelle kontekster og er ofte forbundet med traditionelle heteroseksuelle landbrugsfamilier, der går generationer tilbage.

Vi er nu nødt til at genoverveje, hvordan vi undgår at udelukke visse grupper eller spærre vejen for alle dem, der ikke passer ind i den traditionelle familiemodel og derfor går glip af vores idealistiske arbejde. Vi har brug for alternativer: kollektiver, deltidsarbejde, mindre virksomheder. Det er et spørgsmål om at gentænke og omorganisere for at berige "familiebrug" med en mangfoldighed af sociale og kulturelle praksisser.

Ilona Drivdal , hun/hende (sie in German)
NBS, Norge

Heteroseksuelt patriarkat, ikke mit problem!?

Jeg blev født som pige i en gennemsnitlig hvid familie og voksede op i en lille by i Vesttyskland. Dengang inddelte vi sprogligt mennesker i to køn: mandligt eller neutralt. Den neutrale kategori gjaldt både kvinder og piger, samt dyr og andre objekter og ejendele. Jeg indså hurtigt, at jeg ikke ønskede at være i denne kategori. Jeg var en »dreng-pige«. Jeg hadede dukker. Jeg spillede fodbold og tilbragte min tid med at svømme. Jeg var genert og selvstikker på samme tid. I min verden var jeg helten, men de voksnes verden skræmte mig. Jeg foretrak at være sammen med mennesker, jeg kendte, eller tilbringe tid i naturen.

Alt for hurtigt blev jeg for gammel til alt det. Jeg måtte finde min plads i de voksnes verden. Manglen på rollemodeller gjorde ikke denne opgave lettere. Spørgsmålet om kærlighed og seksualitet blev dog ret hurtigt besvaret for mig. Jeg var sikker på, at det ville være bedre og nemmere for mig at kunne lide piger.

Derimod har det ikke været nemt at finde min personlige og kønsmæssige identitet og mit professionelle liv. I sidste ende valgte jeg landbruget. Det tilbød mig forskellige ting: mindre kontakt med andre mennesker, adgang til store maskiner og andre symboler på maskulinitet samt muligheden for at producere lækker mad!

Jeg begyndte mine studier i konventionelt landbrug i den tro, at jeg ville tilbringe min tid i en åben og inspirerende atmosfære, inden jeg skulle ud i den barske virkelighed i landbruget. Ou la la, det var et chok! Så meget vold fra den hetero-cis-patriarkalske verden: ikke en eneste kvindelig lærer, kun gamle hvide mænd. Vejene var allerede cementeret: mændene skulle overtage gårdene, mens kvinderne skulle få børn og hjælpe til på gårdene. Den fortsatte brug af grundstenen i stereotyp kønsforståelse: maskulin = videnskabelig og rationel. Det var utåleligt, men jeg blev i det konventionelle landbrug – i årevis! Jeg ville indtage min plads i de konservative mænds verden for at vise dem, at jeg var lige så meget værd som dem. Jeg spillede deres spil, indtil jeg ikke kunne klare det længere.

Mit liv tog en ny retning, da jeg begyndte at arbejde i alternative strukturer i Schweiz. Det gav mig lidt pusterum. Den kollektive og bæredygtige forvaltning af landbrugsjord og rum til at skabe, reflektere og arbejde i fællesskab gav mig vigtige svar. Men der er klart stadig meget at lære om sociale relationer, kønsroller og magtfordeling.

Selvfulgelig låner vi traktoren for at demonstrere den 8. marts eller ved Pride. Men vi er milevidt fra en retfærdig sikring af reproduktive rettigheder, afslutningen på mænds dominans i markerne, respektfuld brug af de pronomener, som trans- og ikke-binære personer ønsker... Og frem for alt er vi endnu ikke færdige med at konfrontere de traditionelle, mystificerede og naturaliserede billeder af økologisk landbrug. Et af de motiver, der blev vist overalt i Schweiz under en kampagne for fødevareruverenitet, var et billede af Adam og Eva! I min andelsforening berører LGBTQIA+-spørgsmål fire ud af tolv af os grøntsagsavlere. Det er på tide, at vi holder op med at gemme os og censurere os selv! Det er på tide at lade vores mangfoldige stemmer høres på vores marker, så vi endelig kan indtage vores plads!

Betty Wienforth (intet pronomen, originalspråk: fransk)
Uniterre, Schweiz

Delte territorier

1. Alene

Ruten op ad bjergene, forbi den store sten, som min nabo kalder »padden«, er blevet trådt mange gange før, men i dette øjeblik går jeg den alene med mine dyr. Landskabet har givet mig noget, som intet andet sted kunne have givet mig: en fast overbevisning om, at jeg har valgt den rette tilbagetrækning. Der er ingen tvivl, ingen frygt, når jeg ser ind i mig selv og følger de snoede tråde i mit væsen, min seksualitet og mit køn. Uden nogen til at bevidne det, eksisterer det uden grænser, det krydser grænser lige så let som de dyr, jeg passer. Jeg er og vil altid være queer. Jeg føler mig fri.

2. Historie

Når jeg fortsætter opad og traver gennem floden med hundene foran mig, indånder jeg den blandede duft af skovmuld og spredt gødning, som er helt almindelig i landdistrikterne, men som fylder mig med glæde. Mirakler i det mondæne. Intet selskab, udover min søvnmangel, nogle virkelig stædige får, tøj der ikke passer mig, og en underbetaling for arbejde, som ingen har forklaret mig. Alligevel fortsætter jeg. Jeg skaber det, jeg længtes efter, men aldrig fik. Der er trøst i at vide, at jeg aldrig har været helt alene. Andre har haft samme spørgsmål, tvivl og visheder, sprog og viden. Her er en hemmelighed, som Moder Jord sang for mig forleden med en solsortestemme: Du skal nok komme til at høre til, det gør du allerede.

3. Udenfor(stående)

Når jeg studerer lammets døde øjne, og de ikke længere studerer mig, når vinden blæser hårdt i mit ansigt, og regnen gennembløder mine knogler, minder jeg mig selv om ikke at romantisere pastoralisme eller kompleksiteten i queer-identitet. Jeg føler en malplaceret forpligtelse til at føje en fodnote til denne drøm, jeg tilbyder dig; sørg for at fremhæve de vanskeligheder, lovgivningen, uvidenheden, fattigdommen og usikkerheden, som bønder og queer-mennesker står over for. Som om jeg ikke lever med disse daglige realiteter, som om vi ikke allerede er blevet gjort til fodnoter i historien, i politikker og dialoger. Risikoen for at det at være alene kan blive til isolation, er en gammel fjende, der møder os ved hver dør, i hvert rum. Hvorfor skulle vi ikke drømme stort? Hvad er queerhed, hvis ikke troen på, at en anden verden er mulig? Der er en uovertruffen skønhed, der blomstrer, når vores to verdener mødes, når det landlige ekkoer queer og omvendt.

4. Fællesskab

Højt over mig flyver de trækkende traner hjem igen. Når de råber, svarer jeg deres kald. Jeg vil se dem igen, dalen venter på mig. Da jeg fortalte min mor, at jeg ville være hyrde, talte hun om sin frygt for de ulve, jeg helt sikkert ville møde. Men dem, jeg frygter, bor ikke i skovene højt oppe, og ingen hyrdeskole vil lære mig, hvordan jeg skal håndtere dem. Ensomheden har vist mig, at min frygt for at blive set er en frygt for at blive set som noget, jeg ikke er. I isolation er jeg hel, naturen stiller ikke spørgsmålstejn ved mig, som samfundet gør. Jeg vil ikke forklare det, der ikke behøver forklaring, eller udviske mig selv for at føle fred. Men på et tidspunkt må hyrden vende tilbage, sæsonen kræver det, og mennesker venter på det. Mennesker, der har savnet dem, mennesker, de endnu ikke har mødt. Kniven af sårbarhed skærer fra to sider: den giver også anerkendelse, chancen for at dele glæden, smerten, kærligheden og for at høre til hos andre på samme måde, som jeg hører til hos mig selv.

Yeva Swart, hun/dem Toekomstboeren,
Holland– Frankrig

Fællesskab og livet i en landsby: Fremkomsten af nye LGBT-virkeligheder i landdistrikterne

LGBT-bevægelse, LGBT-aktivisme, LGBT-synlighed... Har de faste definitioner? Tværtimod. Og hvorfor overses og negligeres nogle LGBT-synspunkter?

At være LGBT i en landsby har sine fordele og ulemper. Jeg vil gerne fremhæve de positive elementer, da den officielle fortælling allerede lægger vægt på at fremhæve de negative.

Nogle kriterier og logikker fra bymiljøet bliver slørede, når de anvendes i landdistrikter, og det skyldes ikke den ikke-urbane befolknings snæversyn. Uden for byområdet findes der stadig visse logikker, praksisser og realiteter, der ikke forstår identitetssegmentering, urbane stammer eller ghettoiseret fritid. I byerne betyder det at springe ud af skabet, at springe ud af det ene skab og ind i et andet, såsom skabet med forbrugernes ensomhed eller den individuelle virkelighed, der er camoufleret som en kollektiv virkelighed.

Vi bevæger os fra byernes »du er så meget værd, som du har« til landdistrikternes »jo mere du gør, jo mere er du en del af fællesskabet«. Selvom de kan tiltrække mere opmærksomhed i landdistrikterne, henkastet seksuel orientering og kønsidentitet til anden- eller tredjepladsen i definitionen og vurderingen af dig.

Nabolaget kommer før seksualitet. Du er ikke queer nummer 239, du er den, der ringer med klokkerne, organiserer pilgrimsfærden, renser springvandet eller vejen, fordeler overskuddet fra køkkenhaven eller den, der spiller kort med naboen.

Dette indebærer en stærk følelse af fællesskab, der gør det svært at falde ud af det lokale netværk, som vi alle er forbundet i. Selvom det står i vejen for din regnbueaktivisme, er du en del af et fælles projekt, og nabolaget ved, at du er en uundværlig del, på den ene eller anden måde.

I disse landlige netværk er der tætte kontakter, undertiden manglende privatliv og næsten altid fravær af anonymitet, men potentielle LGBT-fobiske aggressorer har heller ingen anonymitet. Derfor kan landsbyer være, og er ofte, imødekommende steder for LGBT-aktivister, der kommer fra byerne, og neo-landlige aktivister og indfødte aktivister, der vender tilbage til deres oprindelsessted.

I mit tilfælde er det sidstnævnte. Jeg boede i min landsby, indtil jeg var 13, og flyttede derefter til Alicante med mine forældre. Da jeg var 18, sprang jeg ud. Jeg begyndte min LGBT-aktivisme i en storby, og for et par år siden vendte jeg tilbage til min landsby. Tilpasningsprocessen er kompleks, fordi hverken jeg eller min fødeby er den samme længere. Nogle gange vejer nostalgien for fortidens LGBT-aktivisme for tungt, fordi den forsøger at påvirke nutiden.

På landet fungerer alt i sit eget tempo og efter sine egne regler. »Er det afgørende at åbne en gaybar eller skabe en ghettoiseret landsby? Er det vigtigt for en gruppe virksomheder at organisere en Pride?«, tænker jeg nogle gange. »Slet ikke«.

Der har altid været seksuel mangfoldighed i landsbyerne. Vi er arvtagere til andre former for LGBT-aktivisme og andre måder at omdefinere rum på. Køreplaner med forskellige koordinater, tidspunkter og strategier. Vi må derfor sætte den urbane LGBT-verdensopfattelse i karantæne og tilpasse vores mål og forventninger til vores landlige virkelighed. Hvis vi ikke gør det, vil der opstå frustrationer, afkobling fra omgivelserne, flygtige tanker og ukonstruktive, negative fordomme om landdistrikter.

Ángel Manuel Amaro Quintas
,han/ham (él på spansk)
SindicatoLabrego Galego, Galicia

En queer vej gennem det store patriarkat inden for landbruget

Mit navn er Breda Larkin. Jeg er en cis-kvinde fra Irland og medlem af Talamh Beo (den irske del af La Vía Campesina), en græsrodsorganisation for jordbrugere, der blev grundlagt i 2017. I løbet af de sidste 20 år er mit land blevet et meget mere åbent og tolerant samfund. Den historiske folkeafstemning om retten til samkønsægteskab forvandlede hele landet – inklusive det landlege Irland – til et sted, hvor mangfoldighed er mere bredt accepteret. Jeg er selv lesbisk, og for nylig vendte jeg tilbage til mine forældres gård efter mange år i byen.

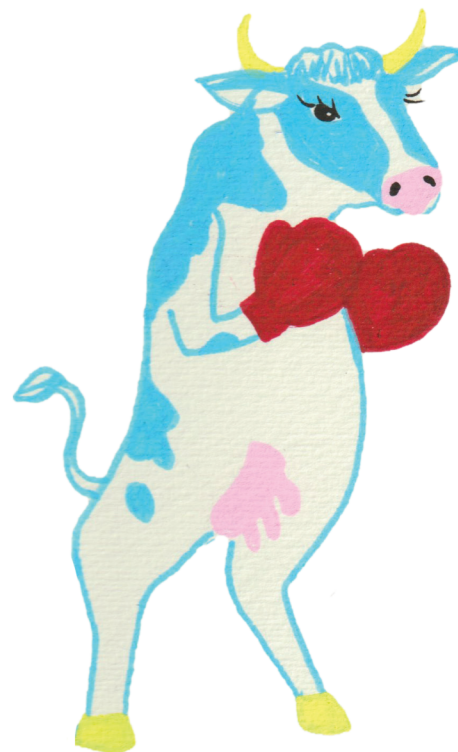
Siden da har jeg mødt flere LGBTQIA+-jordbrugere, som f.eks. Colm, der også er aktiv i Talamh Beo og driver kvæg- og ammekvægsbedrift sammen med sin far. Eller Will, der driver 80 hektar i det centrale England på egen hånd. Selvom ingen af dem føler sig virkelig diskrimineret mod, husker Colm nogle naboer, der i starten sagde, at han “kun kom for at snuppe jorden”, fordi de ikke så ham som en jordbruger.

Ikke at blive betragtet som en “rigtig landmand” er noget, alle LGBTQIA+-jordbrugere, jeg har mødt, har oplevet. Rachel, en mælkeproducent fra Kilkenny, har skullet håndtere det hele sit arbejdsliv, selvom hun er 5. generation på gården og altid har været den, der var mest landmand af hende og hendes bror. Rachel ved, at nogle mennesker taler om, at hun er lesbisk, men siger, at det største problem er, at hun er kvinde. Sammen med sin mor måtte hun jage en auktionsholder væk, der uopfordret var kommet for at vurdere gården på vegne af nogle nysgerrige naboer. Han antog, med hans egne ord, at “hun helt sikkert ikke ville drive gården, når chefen [hendes far] døde.”

Mary, et andet medlem af Talamh Beo og gartner i Kerry, blev ikke mødt med ligeså stor modstand da hun sprang ud som lesbisk, som da hun meddelte, at hun ville overtage den 14 hektar store gård, omlægge den til økologisk drift og bygge et miljøvenligt hus på stedet. Hvis hun undgik ekstra diskrimination som kvinde, der arbejder med jorden, er det kun fordi hun ikke er en del af det konventionelle marked for oksekød og mejeriprodukter.

Det er en almindelig vittighed, at det kan være sværere at “springe ud” som økolog, end at springe ud som homoseksuel! Men vi forsøger at ignorere bemærkninger fra folk, der er uvidende eller misundelige på dem, der er lykkelige med sig selv og deres gårde.

Colm, Mary, Rachel, Will og jeg føler, at vi er en del af en ny generation, der er ved at opbygge en ny model. Nogle af os er i parforhold, men ingen af os har børn eller ønsker at stifte en traditionel familie. Vi værdsætter udvidede fællesskaber og ønsker at skabe nye muligheder for irsk landbrug, hvor queer-jordbrugere også kan føre an. Irsk landbrug er stadig traditionelt, i en sådan grad at mine venner og jeg ofte omtaler Irland som “et stort patriarkat inden for landbruget”, og denne vigtige del af vores økonomi drives næsten udelukkende af heteroseksuelle cis-mænd... Det er afgørende at bryde med traditionelle stereotyper for at opfordre alle nuværende og fremtidige landmænd til at engagere sig i fødevaresystemet, uanset deres køn eller seksuelle orientering. Dette ville også give et mere repræsentativt billede af det landlege Irland.

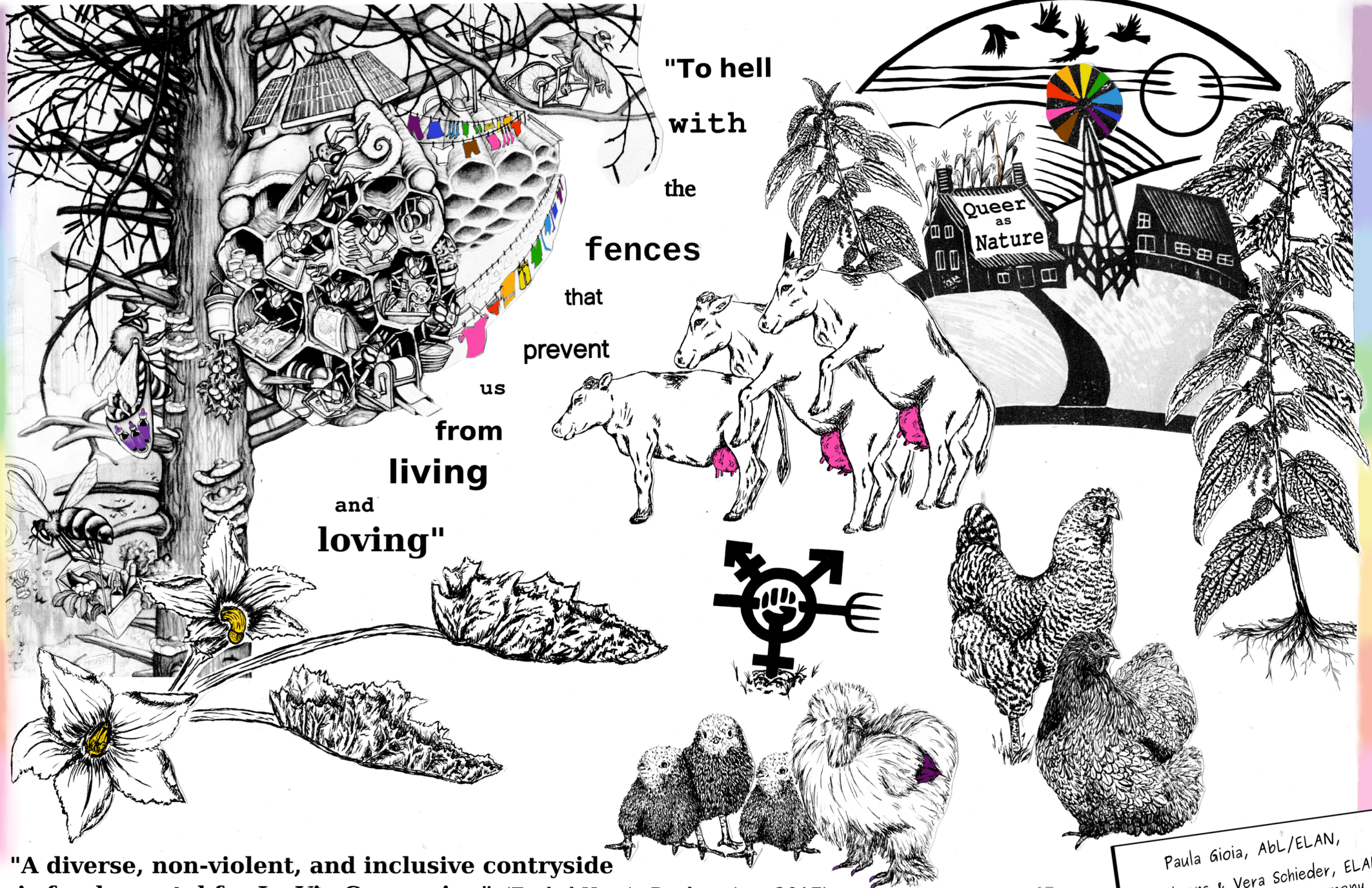

I vores samtaler om bidraget til denne udgivelse, fik vi bekræftet behovet for en LGBTQIA+-gruppe i Talamh Beo og besluttede at foreslå det på vores næste generalforsamling. Jeg er sikker på, at kontakten med hinanden i hele vores organisation vil gøre, at vi føler os mindre isolerede og give os styrke til at fremme mangfoldighed og forandringer.

Breda Larkin (hun / hende)
Talamh Beo, Irland

Food Sovereignty with Diversity!
¡Soberanía Alimentaria con Diversidad!

Ernährungssouveränität in Vielfalt!
Souveraineté Alimentaire avec Diversité!

"A diverse, non-violent, and inclusive countryside is fundamental for La Via Campesina" (Euskal Herria Declaration, 2017)

At stå ved en skillevej

Nord og syd. Markbrug og husdyrbrug. Biseksuel og transkønnet. Historierne om Ferdinand, 36, og Hugo, 26, virker forskellige, men de afspejler et enkelt tema: seksuel og kønsmæssig diversitet i de spanske landdistrikter. Dette sted er normalt ikke imødekommende, men fungerer til tider som et tilflugtssted, som Hugo siger. Som 17-årig overtog Hugo sin families husdyrbrug, der var ved at gå konkurs på grund af krisen i 2008. Hans families malkegeder var et tilflugtssted for ham under hans transition. Som han siger: "Dyr forstår ikke køn eller kønsidentitet, de forstår kun kærlighed". Ferdinand, landmand og ejer af et servicefirma, er enig i, at det har sine fordele at arbejde alene på landet, om end "det nogle gange hjælper, mens det andre gange gør ondt". Så meget tid alene kan være skadeligt, især hvis man har brug for at tale om sin situation.

Begge voksede op uden lokale rollemodeller, men de erkender, at de så homoseksuelle mænd på tv – dog ikke transpersoner. Måske var det derfor, det var lettere for Hugo at springe ud af "heteroskabet" end "cis-skabet". Han vidste, at han var en mand, men han fortalte ikke sin familie, at han ikke identificerede sig med sit biologiske køn, før han var 22 år. Før det, da han var 16, sprang han ud som lesbisk som et første skridt. Faktisk mødte han færre betænkeligheder den anden gang han sprang ud, selvom det at være den eneste transperson i byen gjorde ham til centrum for opmærksomheden, hvor folk endda stoppede ham på gaden. Ferdinand sprang ud lidt senere, i oktober 2020. Efterhånden fortalte han det til sine venner og familie, som reagerede positivt. Men ligesom Hugo siger Ferdinand, at der var folk, der brugte hans situation som "et redskab til at skade ham".

Hans kønsidentitet og seksualitet hænger sammen med hans job. Det er ikke let at være LGBTQIA*, og det at være jordbruger komplicerer situationen endnu mere. De er begge enige om, at landdistrikter ikke er de mest tiltrækkende steder, og at man ofte har travlt det meste af dagen.

Som Ferdinand reflekterede over, bliver de betalt "priser" [for landbrugsprodukter], der gør [dem] til slaver" for deres arbejde for at overleve. Derfor kæmper de begge for retten til afslapning og fritid for landarbejdere, ligesom man har i andre job. Der er også vanskeligheder med at stifte familie. Begge ønsker at blive, hvor de er, og have en partner og børn – Hugo tilføjer, at han ønsker at opdrage sine børn, mens de løber efter gederne. Det er dog svært nok at finde en partner på landet; for LGBTQIA*-personer er det endnu sværere: hverken deres arbejdstider eller det traditionelle heteropatriarkalske familiemodeller hjælper.

Om at knække koden til fællesskaberne på landet, og at åbne sind

I dette henseende fremhæver Ferdinand behovet for at normalisere og synliggøre deres situation, så det bliver lettere for fremtidige generationer. Han giver eksemplet med demonstrationer bestående af landmænd fra UAGA (Union of Livestock and Crop Farmers of Aragon, tilknyttet COAG, og medlem af ECVC), hvor demonstranterne tager deres koner med i deres traktorer. Han siger, at han næste gang vil tage sin kæreste med, sammen med et regnbueflag i førerhuset. Han ønsker at være det forbillede for andre, som han aldrig havde selv.

Ferdinand og Hugu ærgres sig begge over, at de ikke sprang ud tidligere, for så havde en betydelig del af deres liv været anderledes, og de opfordrer unge LGBTQIA*-personer til at være sig selv, for som Ferdinand siger: "Man har kun ét liv".

Deres veje mødes og skilles, mens de fortæller om deres oplevelser. De deler kampen for seksuel og kønsmæssig mangfoldighed og bøndernes kamp; det gælder begge kampe at de er nødt til at "arbejde hårdt, for vi kan ikke forvente, at andre gør det for os", kommenterer Ferdinand. Selvom de erkender, at tingene er bedre end de var nogle år tilbage – det første homoseksuelle bryllup i Hugos by fandt for eksempel sted sidste år mellem to kvinder – er der stadig lang vej igen. Det tomme spanske landskab har brug for modet fra alle de LGBTQIA*-personer, der bor der, for at stoppe affolkningen, (s)eksil og store virksomheders udnyttelse af landmændene. Og på denne lange vej vil deres liv, og så mange andres, fortsat mødes og skilles.

Ferdinand Cookson, han/ham (el på soansk) COAG, Spain

Hugo González, han/ham (el på soansk) COAG, Andalusia

Any Saltmarsh og Beth Stewart, to LGBTQIA+-aktivister og medlemmer af Landworkers' Alliance (LWA), er kun adskilt aldersmæssigt af et par årtier. Men deres forskellige erfaringer som ikke-heteroseksuelle viser os, hvordan anerkendelsen af mangfoldighed udvides med tiden.

Beth identificerer sig som nonbinær. De er født i 1984, er grøntsagsavler og voksede op i en mellemstor by i West Midlands. Beths teenageår var præget af Section 28, den konservative lov, der forbød undervisning i- og fremme af homoseksualitet, og som var gældende indtil 2003 i England. "Jeg havde ingen rollemodeller i mit lokalsamfund eller på tv. Jeg tror, jeg følte mig meget som "den anderledes" med en masse internaliseret skam." Behovet for at springe ud var stort, men frykten for det var lammende for en indadvendt person, og de homoseksuelle og lesbiske mennesker omkring Beth var ikke hjælpsomme rollemodeller. Etiketterne passede bare ikke. "I lang tid afseksualiserede jeg mig selv, indtil jeg følte mig stærkere, fandt flere LGBTQIA+-fællesskaber og var i stand til at træde ind i min queerhed."

I modsætning hertil var det for Anya, en 17-årig pige fra det landet ved Dorset, næsten ikke noget særligt at springe ud som lesbisk. "Da jeg var yngre, var mine tre ældre søstres venner ofte på vores gård, som var en slags tilflugtssted, mens de var i gang med at finde sig selv. Mange af dem var queer, nonbinære eller trans. Disse eksempler bidrog til, at det ikke blev noget stort problem. En dag kørte min far mig hen til min vens hus og spurgte: "Er du kæreste med hende?" Jeg svarede: "Ja, jeg tror det..." og han svarede bare: "Åh, fedt!" Det er et øjeblik, hun er taknemmelig for, især da hun og Beth er enige om, at denne type situationer stadig er sjældne i dag.

Jyoti, Anyas mor, kommer med refleksionen: "Vi bemærkede, at begge sider af familien spurgte meget mere om mine andre døtres kærester, men undgik spørgsmål om Anyas kæreste [...], men vi ønsker, at de skal udvikle og evaluere deres holdninger, så vi talte bevidst om det i familien." For Anya er det klart, at hun næste år på universitetet vil møde mange mennesker, der har været for bange for at udtrykke sig frit i de landområder, de kommer fra, men som springer ud i deres nye miljø.

Beths lange og forsigtige proces ved siden af Anyas mere organiske oplevelse viser, at et åbent miljø gør det lettere for alle at eksistere uden de tunge begrænsninger, som etiketter medfører. For at sige det med Beths ord: "I den verden, vi stræber efter, bør ingen skulle springe ud af skabet, fordi der ikke burde være noget inde og ude af skabet." De arbejder begge aktivt på at opbygge denne nye verden inden for rammerne af deres bondeforening. Beth er aktiv i LGBTQIA+-arbejdsgruppen i LWA, en gruppe, der i løbet af de sidste to år har hjulpet dem med at finde deres plads. "Før følte den agroøkologiske bevægelse ret heteronormativ, og jeg var nødt til at efterlade en del af mig selv derhjemme for at kunne deltage, mens jeg nu er komfortabel og i stand til at indtage en fuldstændig politisk holdning." Behovet for at skabe en følelse af fællesskab er afgørende, da kampen for madsuverænitet finder sted i en heteronormativ, patriarkalsk og hvid verden. Arbejdsgruppen samarbejder også med grupper, der forsvare rettigheder til jord for BIPOC. "En forening som LWA er en social bevægelse. Vi arbejder ikke kun for økonomisk lighed, men også for at fremme social forandring, solidaritet og lighed for alle vores medlemmer. Landmænd befinder sig normalt i konservative landdistrikter, så vi har endnu mere at arbejde på for at ændre de sociale normer," siger Jyoti, der også er medstifter af LWA.

Denne form for intersektionalitet er afgørende for hendes datter. "I landdistrikterne bliver alle udefrakommende behandlet på samme måde. Mine forældre – som begyndte at drive landbrug det år, jeg blev født – har også oplevet det. Fordi min mor er en brun kvinde. Fordi de opdragede deres børn anderledes. Fordi deres landbrugssystem adskiller sig fra de store gårde i omegnen. Kampen for mere inklusion og frisind er vores alles." I lommerne mellem at malke sin ko og læse til sine afsluttende eksamener deltog Anya i oprettelsen af FLAME, LWA's ungdomsorganisation, under corona-nedlukningen sammen med andre unge aktivister, der ønskede at give landbruget en central plads i debatten om klimaretfærdighed og minde os om, at lige adgang til mad er en menneskeret.

"Deltagerne i vores første online-møde præsenterede sig spontant med deres pronominer. "Jeg kunne ikke have forestillet mig, at det kunne være anderledes." Anya var allerede en stærk fortæller for social retfærdighed som treårig. Jyoti husker om Anya: "Hun havde sine sko på de forkerte fødder, og jeg prøvede at sige til hende, at hun skulle tage dem på de rigtige fødder, og hun sagde: 'Det er min krop, det er mit liv, jeg kan tage mine sko på de forkerte fødder, hvis jeg vil!'. Anya er vokset op og skaber nu trygge rum og en ny fortælling og bidrager til LWA's praksis, ligesom Beth gør. "Vi vil udfordre folks forestillinger om, hvordan det er at være landarbejder. Og vi vil opløfte folk, der er queer på landet, eller sorte på landet, eller trans på landet og alle andre hvem end de er! "

Anya Saltmarsh, hun/hende
Beth Stewart, de/dem
Jyoti Fernandez, hun/hende
Landworkers' Alliance, United Kingdom

LGBTI-personer markerer territorium og planter stolthed og modstand

Vi, Brasiliens LGBTI-bønder, har siden 2015 kæmpet ihærdigt mod usynliggørelsen af LGBTI-personers tilstedeværelse på landet. Vi startede en proces med selvorganisering gennem møder, sammenkomster og kurser, som i 2020 kulminerede i oprettelsen af LGBTI-kollektivet i den brasilianske gren af La Via Campesina. Kollektivets vigtigste opgave er at fremme inklusionen af mangfoldighed i seksualiteter og kønsidentitet i de politiske platforme for organisationer i landdistrikterne og sætte spørgsmålstejn ved den undertrykkelse, der præger bøndernes tilværelse; jordbrugere har mange politiske og sociale markører, herunder etnicitet, seksuel orientering, kønsidentitet og herkomst, og mange andre, der definerer os som mennesker.

Da vi løftede det farvede flag med det besvær som følger med at være bonde, lærte vi, at det er vigtigt at springe ud af skabet, ikke kun individuelt, men også kollektivt i vores organisationer, og sætte spørgsmålstejn ved organisationers medskyldige tavshed om volden mod LGBTI-personer, der er udbredt i sociale, og produktionsmæssige, relationer på landet. For at overleve har vi brug for, at vores organisationer og vores samfund respekterer os, beskytter os og accepterer os, som vi er.

Det er vigtigt at bekæmpe privat ejendomsret til produktionsmidler, agroindustri og udnyttelse af arbejderklassen af borgerskabet. I den forbindelse bør vi stille spørgsmålstejn ved dette systems strukturelle grundlag og de mange definitioner, der kommer til udtryk i økonomiske, sociale og politiske relationer, hvad enten det drejer sig om: kønsroller; reproduktion; eller magtforhold og privilegier for en klasse frem for en anden, for et køn frem for et andet eller i dette heteropatriarkalske systems intolerance over for andre former for relationer og seksuelle forhold.

I en tid med voksende konservatisme i Brasilien har LGBTI-bønder og oprindelige folks eksistens været truet siden 2018, da en fascistisk regering blev valgt. I begyndelsen af dette år blev Fernando dos Santos Araújo myrdet. Han var en homoseksuel bonde i bevægelsen for jordløse bønder (the landless workers movement), en af de overlevende fra Pau D'Arco-massakren i delstaten Pará, hvor 10 jordløse personer blev dræbt den 24. maj 2017. Han overlevede efter at have gemt sig i junglen i 36 timer, mens han hørte skrig, herunder fra sin partner Bruno Henrique Pereira Gomes, der var en af de ti personer, som blev tortureret og dræbt af politiet under massakren. Fernando blev myrdet den 26. januar 2021, som led i en dækmanøvre, med et skud i baghovedet i sit hjem i lejren. Hans mord viser, i hvor høj grad vold mod LGBTI-personer og vold fra store jordejere præger LGBTI-personers tilværelse på landet i Brasilien.

For at overleve må vi organisere os og kæmpe, og acceptere vores LGBTI-identitet som en politisk identitet. Vi må tag aktiv del i bøndernes kamp og fordømme LGBTI-fobi som endnu en barriere, der skal nedbrydes i kampen for at opbygge et demokratisk, folkeligt, mangfoldigt samfund, hvor der er plads til alle måder at være og elske på, og hvor relationer baseret på udnyttelse og undertrykkelse overvindes. Til dette formål erklærer vi, at bøndernes kamp i sandhed skal være antikapitalistisk, antiracistisk, antipatriarkalsk og antikolonialistisk.

Alessandro Santos Mariano, han/ham (ele på portugisisk)
Movimento dos Trabalhadores Rurais Sem Terra (MST), Brasilien

En queer gårds rejse mod synlighed

Som queer jordbruger i det landlige New York har jeg et unikt indblik i det polariserede politiske spektrum i USA. At nævne, at jeg voksede op med landbrug og arbejdede på marken som barn i en samtale, kan lette den anspændthed jeg møder fra edgy lokale, der er hurtige til at dømme min "interessante" frisure og nonbinære kønspræsentation. Uanset min nonbinære kønsidentitet og queerhed, så åbner det mange døre at være både hvid og have en baggrund i landbruget.

Den forsigtighed, jeg udviser på landet, kommer af mange års prøven sig frem, når det kommer til at være "ude". Efter at jeg i 2009 var vært for den første glædelige "Queer Farmer Field Day", med over 100 deltagere fra hele Californien, blev jeg mødt med dødstrusler, fremmedgørelse og frygt af mine naboer. Homofobi på arbejdspladsen fulgte mig til byen, hvor jeg søgte mit queer-fællesskab i NYC. Jeg var tvunget til at forlade et ungdomsprogram for urbant landbrug, fordi jeg bragte for meget af min identitet med på arbejde, fordi jeg var "ude", fordi jeg støttede queer-unge i high school. Jeg passede ikke ind i landbrugsverdenen - hverken på landet eller i byen. Jeg var nødt til at skabe noget, der endnu ikke eksisterede.

I 2015, da min daværende partner og jeg besluttede at forlade NYC for at drive landbrug, var jeg ivrig efter at opbygge en ny type gård, hvor jeg kunne bringe hele mig selv med og ind i arbejdet. Men jeg vidste også, at det ville kræve forsigtighed og tålmodighed. Det tog tre år, før vores gård Rock Steady sprang ud offentligt. Takket være mine medstiftere og sneisevis af fantastiske jordbrugere undervejs er vores gård i dag en åben og blomstrende LGBTQIA+-ejet kooperativ gård med rod i social retfærdighed, der dyrker bæredygtige grøntsager til et Community Supported Agriculture (CSA) med 500 medlemmer. Vi er unikke på mange måder, idet 57% af vores fødevarer går til lavindkomstfamilier både lokalt og i NYC. Det er noget, der adskiller os fra andre gårde i vores område og giver os respekt fra vores økonomisk trængte lokalsamfund.

Folk ser, at vi virkelig kærer os for dem og ønsker at gøre en forskel i deres liv, uanset hvad deres politiske eller religiøse ideologier er.

Vores sociale kapital vejer langt mere end vores økonomiske kapital. Det er afgørende for vores overlevelse at kunne bero på vores diverse community. Gennem årene har vi måtte støtte os op ad vores community på mange måder. Der er få erhverv i dagens samfund, der giver mulighed for tillid til, og afhængighed af, så mange forskellige mennesker. Landbruget er et af dem. Små og mellemstore landbrug kan kun overleve gennem et kontinuerligt, til tider usynligt, kollektivt støttesystem. Sammen stræber vi alle efter at sætte mad på bordet.

Vores bord hos Rock Steady er tilfældigvis meget, meget queer. Størstedelen af vores CSA- og community-partnere, såsom HIV/AIDS-sundhedscentre, kommer fra LGBTQIA+-miljøet. Vi afholder også workshops og arrangementer for vores queer-community. Selv vores store grossistkunder er LGBTQIA+-venlige. Som et ti mand stærkt queer-team, investerer vi i faglig udvikling og forbliver engagerede i det hele tiden igangværende indre arbejde omkring racemæssig retfærdighed, anti-undertrykkelse og kulturskabelse.

Vores gård føles som en ny virkelighed, men er stadig forbundet med samfundet omkring os. Vi skjuler os ikke og foregiver ikke at være noget, vi ikke er. Jeg er taknemmelig for, at vi er kommet så langt, og jeg er helt sikker på, at vores kamp fortsætter.

Maggie Cheney hun/hende
Rock Steady Farm, USA

Hvordan det føles for en pige bondedreng

1996. Jeg var otte år og gik til karnevalsfejringen, Fasching, klædt ud som Madonna. Det var indlysende.

Jeg var træt af landsbylivet og greb chancen for at flygte: først til en kostskole, derefter for at studere i Berlin-området. Mine medstuderende fandt ud af, at jeg var bøsse, før jeg selv gjorde. Det er ikke noget særligt for millennials.

Mine forældre opbyggede en virksomhed i det postsocialistiske Østtyskland, hvilket krævede meget arbejde, men tjente næsten ingen penge. Vi måtte undvære alt det, som "normale" familier gør: ferier, kultur, renovering af huset. I stedet var der traktor-larm, løbsk løbende køer og knusende banklån. Jeg var klar over mine forældres ønske om, at jeg skulle overtage gården, selvom de sagde, at det var min beslutning, når jeg spurgte dem.

Takket være statslig uddannelsesstøtte kunne jeg undslippe dette liv. Men ingen sum penge kunne hjælpe med kampene inde i mig. Både Madonna og bondens søn kæmpede om anerkendelse.

Bondesønnen i mig modsatte sig stædigt moderniteten. I den afsluttende udvælgelsesproces til diplomuddannelsen trak jeg mig. Jeg droppede ud af et humanistisk studie efter to semestre. Jeg tænkte, at det ville være bedre at forbedre verden end at analysere dens undergang. Pludselig fandt jeg landbruget interessant på et intellektuelt plan. Med det fulgte en landbrugsuddannelse, så jeg kunne arbejde i den økologiske sektor. Men jeg havde svært ved at dykke ned i bøsse miljøet. Ville fyrene ikke bemærke min "lade-lugt" og holde sig langt væk fra mig?

Jeg vendte tilbage til gården med intentionen om at bruge min viden til at give noget tilbage til mine forældre, og det lykkedes mig ganske godt. Da min far gik på pension (og stadig fortsatte med at arbejde!), begyndte det økonomiske pres at lette.

Nu trådte min indre Madonna frem i forgrunden. Det var selvfølgelig ikke sådan, at de havde åbnet en bøssebar på landsbyens torv i løbet af de sidste 12 år, og hver tur til byen føltes som om jeg forrådte mine forældre, der måtte overtage mit arbejde! Loyalitet betød ofre. Det var en ensom og trist tid. Jeg brød næsten sammen på grund af det.

Desværre har jeg gjort mig selv uundværlig for driften af virksomheden. Det er for sent at forlade den nu. Men lige nu sejrer optimismen, og de magiske ord er fællesskabsstøttet landbrug med fokus på grøntsager. Snart bliver jeg den første homoseksuelle driftsleder vidt og bredt! Der vil blive oprettet et lille team, så vi kan få humane arbejdstider – og flere dates! Hvor "bøsset" skal min gård egentlig være, når min seksualitet har været næsten usynlig i hverdagen, selv efter jeg er sprunget ud?

I min søgen efter rollemodeller besøgte jeg engang et par, der også var jordbrugere. De var først og fremmest bønder.

Deres homoseksualitet var begrænset til et overdådigt badeværelse med safari-tema...

Er dette så den lykkelige slutning?

Der er stadig mine forældres frygt for forandring. Nye mennesker på gården. Økonomiske risici. Og så er der også min frygt for fiasko eller afvisning – sandsynligvis den primære frygt for alle queer-personer.

Det, der giver mig håb, er, at Madonna er dragqueen, bondens søn er bøsse, og de er vilde med hinanden.

Jens Köber, han/ham (er på tysk)
Arbeitsgemeinschaft bäuerliche Landwirtschaft (AbL), Tysk

At springe ud i en fagforening

Da jeg blev bedt om at skrive en artikel om LGBTQIA*-personer på landet, kom jeg til at tænke på et meget simpelt spørgsmål: "Hvordan vil folk omkring mig reagere, og hvad er formålet med dette?". Selvom jeg aldrig har skjult min seksualitet, har jeg altid valgt ikke at vise den frem. Det var tilfældigt, at jeg deltog i det første møde om kønsdiversitet på La Via Campesinas syvende internationale konference i 2017. Da jeg befandt mig på det rette sted på det rette tidspunkt, udtrykte jeg for første gang offentligt denne side af mig selv inden for bevægelsen.

Selvom det på det tidspunkt virkede næsten let for mig, uden tvivl takket være energien og magien ved denne begivenhed, har jeg i dag sværere ved at stå offentligt frem med en historie, der kun synes at høre hjemme i mit privatliv.

Efter refleksion og diskussioner begyndte jeg at skrive denne enkle og korte tekst, så den gestus den er, måske kan hjælpe med at give andre mennesker en stemme. Og fordi, ja, man kan godt være bonde, være stolt af sit erhverv, være tiltrukket af mænd, aktivt forsøge at bevæge sig væk fra klichéer og heteronormativitet og højlydt formidle sin fagforenings budskab! Jeg skammer mig ikke over den, jeg er!

Derudover indså jeg, at det ikke gav mening at flygte. Selvom jeg var heldig nok til at vokse op og leve i en familie og et miljø, der fuldt ud accepterede mig, tog jeg stadigvæk til byen for at opleve dens glæder, dens LGBTQIA*-miljø, dates, fester... En by, hvor accepten af ikke-heteronormative mennesker synes meget enklere. Og måske er dette en af grundene til, at jeg flyttede langt væk fra min hjemegn Dordogne? I sidste ende følte jeg, at landet kaldte på mig, og jeg vendte tilbage. I dag bor jeg der sammen med en mand. Familie, naboer og venner har alle accepteret os.

Så hvorfor ikke udtrykke denne side af mig selv officielt inden for min fagforening, La Confédération paysanne? Den utvivlsomt dybt rodfastede frygt for at blive dømt... Det kan virke gammeldags, men stereotype fordomme findes stadig i Frankrig i dag, især på landet. Så mange gange, når jeg blev træt af at blive spurgt, om jeg har en kvindelig kæreste, har jeg endt med at sige, at jeg bor sammen med en mand. "Åh? Det havde jeg aldrig gættet!" Måske er det netop det, der er problemet, at de aldrig ville have gættet det, fordi vi ikke tør leve så simpelt og åbent som alle andre.

Jeg tror, tiden er kommet til fuldt ud at omfavne den, jeg er, og gøre mit privatliv til en politisk kamp inden for bøndernes kamp. I dag kan jeg med stolthed sige, at jeg er bonde, jeg er homoseksuel, jeg er aktivist for La Confédération paysanne, ECVC og La Via Campesina. Og jeg vælger at bruge inkluderende sprog, fordi jeg aldrig har følt mig hjemme i det binære system, som vores samfund påtvinger os. Og det er med samme stolthed, at jeg for første gang underskriver en artikel med et neutralt pronomen!

Jean-Baptiste Roux, du/dem (iel/ellui på fransk)
Confédération paysanne, Frankrig

Embracing rural diversity: Genders and sexualities in the peasant movement was put together during the first half of 2021 by European Coordination Via Campesina (ECVC, www.eurovia.org) and Sindicato Labrego Galego (SLG, www.sindicatolabrego.com).

We extend our thanks to all those who contributed to the publication.

The European testimonies come from members of ECVC's member organisations (www.eurovia.org/about/members/).

ELAN is the network for the emancipation of agriculture in Germany to which several women and gender non-binary AbL members also belong (<https://elanvernetzungstreffonline.wordpress.com>).

Rock Steady Farm (www.rocksteadyfarm.com) is member of Urgenci (www.urgenci.net).

Movimento dos Trabalhadores Rurais Sem Terra (MST, <https://mst.org.br>) is member of CLOC-Via Campesina (www.cloc-viacampesina.net).

Coordination and editing: Paula Gioia (Coordinating Committee of ECVC) and Eline Müller (technical staff of SLG)

Illustrations and layout: Manon Roland (www.manonroland.ch)

Translations to english and proofreading: Chloé Berthelon, Charlotte Ford, Elsa Francis, Natalia Garrido, Joel Lopez, Silvia López Sánchez, Eline Müller, Loren Nocito, Lourdes Rey Cascallar, Tania Sanchis Giménez, Alisha Sesum and Alexandra Stoecker

Danish translation: Sophia Straarup, Nynne Wagner, Caroline Lundsteen

Interview and article in pages 18–20: Rubén Franco Pescador (Intern at ECVC)

Interviews and article in pages 21–23: Eline Müller

Disclaimer: The coordinators and translators of this publication have made every attempt to use inclusive writing throughout the text. However, given the constantly evolving nature of (inclusive) language, we highlight that if this has not been achieved at any point, it is the result of human error and not an attempt to exclude.

Contents of the publication may be quoted or reproduced for non-commercial purposes, provided that the source of information is properly cited.

Contact: info@eurovia.org

Kontakt: Ungefrieboender@protonmail.com

Co-funded by
the European Union

Udivelsen er finansieret af Den Europæiske Union. Indholdet er udelukkende Frie Bønder - Levende Lands ansvar og afspejler ikke nødvendigvis Den Europæiske Unions synspunkter

Livet på landet er ofte hårdt, og det er endnu en udfordring at være homoseksuel, transkønnet, biseksuel eller have en anden kønsidentitet eller seksuel identitet, der ligger uden for det cis-heteropatriarkalske samfund. Gennem vidnesbyrd fra bønder, der er medlemmer af European Coordination Via Campesina og andre organisationer, viser 'Hyldest til Mangfoldighed på Landet', at vi i vores bestræbelser på at inkludere og acceptere køns- og seksuel mangfoldighed kan skabe nye sociale strukturer. Publikationen opfordrer til at vi organisere os, så vi kan få vores stemmer hørt og spille en central rolle i den politiske omdannelse af madsystemerne! Dette er en dansk oversættelse af den engelsksprogede udgave

sindicato
labrego galego
comisións labregas

